

ת"פ 51462/09/16 - מע"מ רחובות נגד ארז הראל, הסעות הראל בע"מ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 51462-09-16 מע"מ רחובות נ' הראל ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת אפרת פינק
מע"מ רחובות

נגד

1. ארז הראל
2. הסעות הראל בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מירב יולי

ב"כ הנאשם: עו"ד עדי ברקאי

הנאשם בעצמו

גזר דין

מבוא

1. נאשמת 2 היא חברה פרטית הרשומה כעוסק מורשה ועיקר עיסוקה במתן שירותי הסעות. נאשם 1 (להלן - "**הנאשם**") היה מנהלה הפעיל של נאשמת 2 במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום (להלן - "**החברה**"). החברה מצויה בהליכי פירוק.
2. בהכרעת הדין מיום 27.2.17, הורשע הנאשם, לפי הודאתו, ובהכרעת דין משלימה מיום 25.5.17 הורשעה גם החברה לפי הודאתה מפי כונס הנכסים הרשמי, בשלושה אישומים בביצוע עבירות שיפורטו להלן.
3. באישום הראשון הורשעו הנאשמים בביצוע 12 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ, התשל"ז - 1975; 13 עבירות של זיוף, הסתרה השמדה, שינוי פנקס או מסמך שנדרש לנהלו או למסור לפי סעיף 117(ב)(7) לחוק מע"מ; ועבירה של הכנה, ניהול או הרשאה לאחר לנהל פנקסי חשבונות כוזבים, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.

לפי האישום הראשון, בתקופה שבין מרץ - 2011 ועד אוגוסט - 2013, ניהלו הנאשמים ספרי הנהלת חשבונות כוזבים וכללו בספריהם 13 חשבונות מזויפות. הנאשם פעל באופן שיטתי והשתמש במרמה, עורמה ותחבולה במטרה להקטין את חבות המס והתשלומים שהוא חב לרשויות מע"מ, בכך שהעביר למנהלת החשבונות חשבונות מזויפות לאחר שהחסיר ספרת 0 מהסכום שהיה אמור לדווח עליו בכל חשבונית. סכום העסקאות אשר דווח בחסר ושלא כדין עמד על 123,461 ₪. בנוסף, הגיש הנאשם 12 דו"חות תקופתיים כוזבים לרשויות מע"מ בכך שכלל בהם את החשבונות המזויפות ולא דיווח על מס עסקאות בסכום של 123,461 ₪. בעשותו כן, ניהל הנאשם ספרי חשבונות כוזבים, זייף חשבונות והכניס אותם לספריו, מסר דו"חות או מסמכים הכוללים ידיעות כוזבות, השתמש במרמה או בתחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

4. באישום השני - 3 עבירות של אי הגשת דין וחשבון במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק.

לפי האישום השני, הנאשמים הגישו במועד שלא במועד, שני דו"חות מס ערך מוסף תקופתיים, לחודש ספטמבר 2013 ולחודש ינואר 2014, אשר המס הנובע מהם עמד על סכום של 20,270 ₪. כן הגישו הנאשמים שלא במועד, וללא צירוף תשלום מס, דו"ח תקופתי לחודש אפריל 2014. סכום המס לתשלום כולל ריבית, נכון למועד כתב האישום, עמד על סכום של 3,059 ₪.

5. באישום השלישי - 4 עבירות של הפרת החובה לתשלום מס ואי עמידה בהסדר תשלומים, לפי סעיף 118 יחד עם סעיפים 88(א) ו-23(ב)(1) לחוק מע"מ.

לפי האישום השלישי, הנאשמים הגיעו עם רשויות מע"מ להסדר תשלומים בגין 4 דו"חות וחובות קודמים ממס ומשומה. לפי ההסדר, החוב הכולל עמד על סכום של 312,855 ₪ כולל ריבית וקנסות, אולם הנאשמים לא עמדו בהסדר. מכאן, כי הנאשמים לא שילמו את סכום המס הנובע מדו"חות החודשים נובמבר 2013, דצמבר 2013, פברואר 2014, ומרץ 2014. המס הנותר לתשלום כולל ריבית, נכון למועד הגשת כתב האישום, עמד על סכום של 107,822 ₪.

6. לפי הסדר טיעון שבין הצדדים, התביעה הגבילה עצמה לטעון להטלת עונש של מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, קנס כספי בשיעור שנע בין 5% ל-10% מסכום המחדל והתחייבות, ואילו בא כוח הנאשם אינו מוגבל בטיעונו.

7. כונס הנכסים בהודעתו מיום 7.5.17 ביקש להטיל על החברה קנס סמלי בלבד ובאת כוח התביעה הצטרפה לעתירתו.

טענות הצדדים לעונש

8. לטענת באת כוח התביעה, יש לראות בכל האחת מהעבירות אירוע נפרד.

9. עוד טענה באת כוח התביעה, שכתוצאה מביצוע העבירות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על כספי המדינה וזאת לצד ההגנה על ערך השוויון. לטענתה, מידת האשם בהתאם לנסיבות העניין, היא גבוהה וזאת לאור ריבוי העבירות, חלקו של הנאשם שהיה הרוח החיה בביצוע העבירות שיש בהן יסוד של מרמה, זיוף והצגת מצג שווא בפני רשויות המס ואזרחים מהשורה. המדובר בעבירות מרובות שקדם להן תכנון מוקדם והן בוצעו משך זמן רב. העבירות גרמו לנזק ממשי לקופת המדינה ולציבור בכללותו וזאת לאור קרן המס שמתוכו שולם אך סכום של 20,270 ₪, ולצד זאת הצטברו גם חובות בגין ריבית והצמדה. עוד יש לקחת בחשבון את השיטתיות שבה נעברו העבירות על פני שנים רבות ואת חומרת המעשים.

10. לטענתה, לפי מדיניות הפסיקה, בעבירות מסוג זה יש להעדיף שיקולי הרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, להטיל על הנאשם מאסר בפועל וזאת לצד קנסות כבדים.
11. כן ציינה, כי יש לקחת בחשבון את העובדה שהמחדלים לא הוסרו במלואם.
12. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם נעדר עבר פלילי; הוטלו על הנאשם קנסות מנהליים גם קודם להגשת כתב האישום, והוא המשיך בביצוע העבירות.
13. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה שנעה בין 6 - 9 חודשים, קנס בשיעור הנע בין 5 - 10 אחוזים מגובה המחדל, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. על הנאשמת עתרה להטיל קנס סמלי בלבד.
14. בא כוח הנאשם טען, כי אמנם נפגעו הערכים החברתיים המוגנים, אולם הנאשם ביצע את העבירות על רקע קשיים כלכליים, סכומי המס קטנים באופן יחסי ומכאן כי הנזק אינו גבוה. לטענתו, לפי מדיניות הפסיקה, בעבירות דומות ואף חמורות יותר, ובמחדלים גבוהים בהרבה, הטילו בתי המשפט עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.
15. עוד טען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 44 ואב ל-7 קטינים הסמוכים על שולחנו, והוא דואג לרווחתם ולשלומם; הנאשם חי בדלות ומתפרנס בקושי למחייתו; הנאשם הודה באופן מיידי במיוחס לו ונטל אחריות. בכך גם נחסך זמן שיפוטי ועדויות; הנאשם ומשפחתו פונו לפני מספר שנים מגוש קטיף והם חיו באופן זמני תחילה במחנה אוהלים, ולאחר מכן בקראוונים. כתוצאה מכך, המשפחה סבלה מקשיים נפשיים. לאחרונה עברה המשפחה לבית חדש אולם נאלצה למכרו בשל מצוקה כלכלית. המשפחה מוכרת על ידי רשויות הרווחה וזוכה לסיוע בדיוור; הנאשם ואשתו בכינוס נכסים וניתן צו פירוק נגד החברה (ענ/1).
16. בא כוח הנאשם הוסיף וטען, כי הטלת מאסר בפועל תגרום לפגיעה ממשית בילדיו של הנאשם הסמוכים על שולחנו. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להסתפק בהטלת מאסר על דרך של עבודות שירות, ולצד זאת קנס המותאם ליכולתו הכלכלית של הנאשם.
17. הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא לוקח אחריות על מעשיו ומבקש מבית המשפט להתחשב בנסיבותיו האישיות החריגות והיותו מפרנס של המשפחה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

18. לפי סעיף 40 יג לחוק העונשין, הרשיע בית המשפט נאשם בביצוע מספר עבירות, עליו לקבוע, בשלב הראשון אם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים. בשלב שני, יקבע מתחם העונש ההולם בגין כל אירוע. בפסיקה נקבע מבחן הקשר ההדוק כמבחן הרלוונטי להחלטה אם מדובר באירוע אחד, או במספר אירועים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 5643/14 עיסא ואח' נ' מדינת ישראל (23.6.15); ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.16); ע"פ 4527/14 פרינץ נ' מדינת ישראל (4.2.06)). גם תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו-2015, אשר פורסם ביום 1.11.15, מציע לאפשר לבית המשפט לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האירועים, כאשר מדובר בעבירות רבות אשר בוצעו באופן שיטתי ולאורך זמן, כמו למשל עבירות מס.

19. ביישום מבחן הקשר ההדוק על עבירות המס בעניינו, הגעתי למסקנה, כי כל מקבץ עבירות שבכל אחד מהאישומים מהווה אירוע נפרד. כל אישום דן במועדים שונים ובעבירות שונות. אולם, בכל אחד מהאישומים מדובר בעבירות דומות, שבוצעו באופן סדרתי ובמועדים עוקבים. האישום הראשון עניינו בעבירות מרמה זהות שביצעו הנאשמים משך השנים 2011 - 2013. האישום השני עניינו בעבירות של אי הגשת דוחות במועד במהלך השנים 2013 - 2014. האישום השלישי עניינו בעבירות של הפרת חובה לתשלום מס ואי עמידה בהסדר תשלומים שבוצעו בחודשים כמעט רצופים בשנים 2013 - 2014.
20. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג לחוק העונשין).
21. כתוצאה מביצוע עבירות המס בהן הורשעו הנאשמים, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחון הכלכלי של הציבור וקופת המדינה, וכן נפגע ערך השוויון בנטל המס. בהעלמת מס הכוללת נסיבות מחמירות, של שימוש במרמה עורמה ותחבולה, הכנה וקיום של פנקסי חשבונות ורישומים כוזבים, יש פגיעה נוספת בציבור תוך שיבוש סדרי שלטון וממשל.
22. הפגיעה בערכים המוגנים באירוע מושא האישום הראשון היא חמורה לאור הנסיבות הבאות: הנאשמים ניהלו משך למעלה משנתיים ספרי הנהלת חשבונות כוזבים וכללו בספריהם 13 חשבוניות מזויפות, תוך שימוש שיטתי במרמה, עורמה ותחבולה במטרה להקטין את חבות המס והתשלומים לרשויות. במקביל, הגישו הנאשמים 12 דו"חות תקופתיים כוזבים לרשויות מע"מ בכך שכללו בהם את החשבוניות המזויפות ולא דיווחו על מס עסקאות בסכום של 123,461 ₪. הנאשמים פעלו מתוך תכנון, בתחכום ובמרמה ולא מדובר במעידה חד פעמית;
23. הפגיעה בערכים המוגנים באירוע מושא האישום השני היא קטנה לאור הנסיבות הבאות: הנאשמים לא הגישו 3 דו"חות לרשויות והמס הנובע מהם כולל ריבית עומד על סכום לא גדול של 23,329 ₪;
24. גם הפגיעה בערכים המוגנים באירוע מושא האישום השלישי היא קטנה לאור הנסיבות הבאות: הנאשמים לא עמדו בהסדר תשלומים שעניינו ב- 4 דו"חות נוספים אשר סכום המס הנובע מהם כולל ריבית עמד על סכום של 107,822 ₪. אי העמידה בהסדר נובעת, בין היתר, ממצבם הכלכלי של הנאשמים.
25. מטבע הדברים, בעבירות מהסוג הנדון, אין מקרה אחד זהה למשנהו, ויש לבחון היטב את מדיניות הענישה, בטרם תוחל על המקרה דנן. מדיניות הענישה מושפעת בין היתר מחומרת העבירות, משך ביצוען והיקפן של העבירות, כמו גם מנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. עם זאת, ניתן להקיש מתוך מדיניות הענישה - גם בעבירות דומות בסכומים בהיקף גבוה בהרבה - על המדיניות הרלוונטית. ראו למשל:
- רע"פ 10945/07 **יגיל שירותי שמירה וניקיון (1997) בע"מ נ' מדינת ישראל** (15.5.08): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים בביצוע 23 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש מסמך לגביו לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ. המס שנוכה עמד על סכום של 192,318 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר על תנאי וקנס בסכום של 10,000 ₪ ועל החברה קנס בסכום של 10,000 ₪. בערעורה של המדינה, החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו של הנאשם והטיל עליו מאסר לתקופה של 7 חודשים, וקנס בסכום של 50,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם.
- עפ"ג (מחוזי, ת"א) 42679-01-14 **פז נ' מדינת ישראל** (1.5.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים בביצוע 3 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך. המס שנוכה עמד סכום של 446,824 ₪. בית המשפט הטיל על נאשם 1 מאסר לתקופה של 7 חודשים, קנס בסכום של 40,000 ₪

וענישה נלווית. על נאשם 2 הטיל בית המשפט מאסר לתקופה של 17 חודשים, קנס בסכום של 60,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי, הקל בעונשם של הנאשמים, והעמיד את עונשו של נאשם 1, על מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בעבודות שירות ואת עונשו של נאשם 2 העמיד על מאסר לתקופה של 12 חודשים.

- עפ"ג (מחוזי, חיפה) 54708-12-12 **מט נ' מחלקה משפטית ארצית לתיקי מכס ומע"מ - תל אביב** (9.5.13): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בארבעה אישומים בביצוע 68 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך, מסירת ידיעה כוזבת, וניהול פנקסי חשבונות כוזבים. המס שנכח עמד על סכום בלתי מבוטל של מעל 3,000,000 ₪. הנאשם לא הסיר את המחדלים. בית משפט השלום גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים, קנס בסכום של 100,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות.

- ת"פ (ת"א) 54026-09-12 **מדינת ישראל נ' אדרי** (18.1.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים בשני אישומים בביצוע 12 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי מסמך, ניהול או הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים, מסירת ידיעה כוזבת במטרה להתחמק מתשלום מס, ועבירות של אי הגשת דו"ח תקופתי במועד. המס שנכח עמד על סכום של 324,324 ₪. המחדלים לא הוסרו. בית המשפט הטיל על נאשם 1 - שהיה הדומיננטי בביצוע העבירות - מאסר לתקופה של 15 חודשים, קנס בסכום של 30,000 ₪ וענישה נלווית. על נאשם 2 הטיל בית המשפט מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. ערעורים שהגישו הנאשמים לבית המשפט המחוזי עודם תלויים ועומדים.

- ת"פ (ראשל"צ) 4592-07 **מ.י. מח' משפטית ארצית לתיקי מכס נ' טו.בי.פור.יו.קורפוריישן בע"מ ואח'** (9.12.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים לפי הודאתם בשני אישומים, בביצוע 45 עבירות של פעולה במטרה להביא אדם אחר להתחמק מתשלום מס, מסירת ידיעה כוזבת, ניכוי מס תשומות, ושימוש בעורמה מרמה ותחבולה על מנת להתחמק ממס. המס שנכח עמד סכום של 977,426 ₪. המחדל לא הוסר. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, קנס בסכום של 30,000 ₪ לצד ענישה נלווית.

26. על מדיניות הענישה הרלוונטית ביחס לביצוע מספר עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ בהיקף קטן או אי עמידה בהסדר תשלומים ראו למשל: עפ"ג (מחוזי, מרכז) 37359-08-13 **דניארו נ' מדינת ישראל** (28.1.14); ת"פ (רח'י) 52021-07-13 **מע"מ רחובות נ' טיר** (31.5.16); ת"פ (רח'י) 19154-08-14 **מע"מ רחובות נ' מ. מיכאל אירועים ושמוחות בע"מ** (29.12.15); ת"פ (חד'י) 3414-09-09 **מע"מ חדרה נ' מוצרי חשמל 2008 בע"מ** (14.7.11); ת"פ (קריות) 5271-09-09 **בית המכס עכו נ' קורן** (3.11.10).

27. כאמור, הפסיקה שהובאה איננה כוללת נסיבות זהות למקרה הנדון. חלק מהפסיקה עניינה בנסיבות מחמירות יותר בהשוואה למקרה דגן וחלקה בנסיבות מקלות יותר. עם זאת, יש בפסיקה הנזכרת, כדי להתוות את המסגרת לקביעת מתחם העונש ההולם.

28. לאחר שלקחתי בחשבון את מדיניות הענישה ונסיבות המקרה, הגעתי למסקנה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות שבהן הורשעו הנאשמים באישום הראשון, נע בין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בעבודות שירות ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, ולצד זאת קנס והתחייבות. מתחם העונש ההולם את העבירות שבהן הורשעו הנאשמים באישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה קצרה שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ולצד זאת קנס. מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשעו הנאשמים באישום השלישי, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ולצד זאת קנס.

29. כאן המקום להתייחס למתחם הקנס ביחס לכל אישום ואישום.
30. התביעה עתרה להטלת קנס בשיעור שנע בין 5% ובין 10% מסכום המחדל. התייחסתי כבר מספר פעמים לעתירה זו החוזרת על עצמה בחלק מתיקי המס וציינתי, כי ייתכן שיש הגיון בקביעת קנסות כשיעור מתוך סכום המחדל. עם זאת, מן הראוי שהתביעה תגבה שיעור הקנס המוצע בתימוכין, ובפרט לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, ובהתאם למתווה שנקבע בו. בהיעדר תימוכין למתחם המסויים המוצע המתבסס על שיעורים מתוך סכום המחדל, לא ניתן לאמצו, אלא יש לבסס את מתחמי הקנס על מדיניות הענישה, נסיבות ביצוע העבירה, ומצבם הכלכלי הרע של הנאשמים, בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין.
31. לקחתי בחשבון כי במקרה הנדון מצבם הכלכלי של הנאשמים בכי רע, וכי העבירות בוצעו בין היתר לאור הרקע הכלכלי.
32. מכאן, כי מתחם הקנס באישום הראשון, בהתחשב בנסיבות העניין כפי שפורטו ומדיניות הענישה, נע בין סכום של 10,000 ₪ ובין סכום של 50,000 ₪.
- מתחם הקנס באישום השני, בהתחשב בנסיבות העניין כפי שפורטו ומדיניות הענישה, נע בין סכום של 2,000 ₪ ובין סכום של 8,000 ₪.
- מתחם הקנס באישום השלישי, בהתחשב בנסיבות העניין כפי שפורטו ומדיניות הענישה, נע בין סכום של 2,000 ₪ ובין סכום של 10,000 ₪.

העונש ההולם בתוך המתחם

33. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:
- לזכותו של הנאשם יש לציין, כי הודה בביצוע העבירות ואף הביע חרטה; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם ואשתו מצויים בהליך של כינוס נכסים; הנאשם ומשפחתו פונו מביתם בגוש קטיף ובעקבות זאת חוו קשיים אישיים וכלכליים, לרבות מגורים זמניים; בתו של הנאשם חולה במחלה כרונית; הנאשם ואשתו נאלצו למכור את ביתם בשל מצבם הכלכלי והם מקבלים סיוע בדיור מרשויות הרווחה (ענ/1).
- לחובתם של הנאשמים עומדת בעיקר אי הסרת המחדלים.
34. מכאן כי העונש ההולם נמצא בחלקו האמצעי - תחתון של כל אחד ואחד מתחמי העונש ההולם. בקביעת העונשים איזנתי בין מרכיבי הענישה השונים, ובפרט לקחתי בחשבון במסגרת איזון זה ובקביעת הקנס את מצבו הכלכלי של הנאשם.
35. הגעתי למסקנה כי יש להטיל על הנאשמים עונש כולל אחד שיש בו כדי לבטא את מספר העבירות, תדירותן, הזיקה ביניהן ואת היחס בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשם של הנאשמים ובין סוג העונש (סעיף 40 לחוק העונשין).
36. שקלתי אם יש מקום להטיל על הנאשם עונש בדרך של עבודות שירות, ואף שלחתי אותו לממונה על עבודות שירות. אולם הגעתי למסקנה, כי עונש זה אינו הולם את מכלול הנסיבות, וזאת משום טבען ומהותן של העבירות מושא האישום הראשון וצירופן של אלו לעבירות מס נוספות, כמפורט באישום השני והשלישי. המדובר בעבירות מס שיש בהן יסוד של עורמה תחבולה והונאה, והן מקעקעות את האמון הבסיסי שבין אזרחי מדינת ישראל והרשויות.
37. במסגרת טיעוני התביעה, הגבילה עצמה לעונש של מאסר לתקופה של 8 חודשים. המדובר בעונש

מאוזן ההולם את נסיבות העניין.

38.

עוד לקחתי בחשבון כי התביעה וכונס הנכסים הרשמי עתרו להטיל על נאשמת 2 קנס סמלי בלבד.

סוף דבר

39.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יתייצב למאסרו ביום 10.7.17 בבית המעצר ניצן. הנאשם יוכל לפנות לשירות בתי הסוהר לצורך מיון מוקדם;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת מס מסוג פשע, במשך 3 שנים מהיום;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת מס מסוג עוון במשך 3 שנים מהיום;

ד. הנאשם ישלם קנס בסכום של 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-40 תשלומים שווים ורצופים, החל ביום 1.12.17 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

40.

על החברה יוטל קנס סמלי בסכום של 100 ₪. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.7.17.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ז, 25 מאי 2017, בהעדר הצדדים.